

Arrest

nr. 207 971 van 21 augustus 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 juni 2018.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekster haar huidige vierde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, namelijk haar Somalische nationaliteit, haar afkomst uit en verblijf in Garasbaley in het district Kahda/Kaxda in de provincie Banaadir (Somalië) en haar vrees voor haar buurman in Somalië.

In het kader van haar eerste asielaanvraag nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat zij niet kwam opdagen naar haar gehoor voorzien op 16 juni 2016 en zij geen geldige reden had meegedeeld ter rechtvaardiging van haar afwezigheid binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van deze oproeping.

De commissaris-generaal nam in het kader van haar tweede asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen enkel geloof worden gehecht aan haar identiteit, nationaliteit en profiel. Vermits uit het voorgaande bleek dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar nationaliteit en bijgevolg evenmin aan de door haar aangehaalde vluchtmotieven, kon dan ook worden betwist dat zij een oogletsel opliep ten gevolge van geweldpleging vanwege haar buurman (in Somalië). Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest nr. 185 535 van 18 april 2017.

Haar derde asielaanvraag werd door de commissaris-generaal afgesloten met een weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Zij tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Ter ondersteuning van haar huidige asielaanvraag legt verzoekster volgende documenten neer: een Somalisch paspoort op naam van I. I. M., uitgereikt in Mogadishu op 3 april 2007, geldig tot 2 april 2010 en een envelop van DHL waarin haar post vanuit Mogadishu werd toegestuurd.

3. (Oud) Artikel 57/6/2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidde als volgt:

“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Deze bepaling werd mutatis mutandis ondergebracht in artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet (BS 12 maart 2018):

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming in overweging te nemen, thans ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. De Raad wijst er vooreerst op dat aangezien reeds in het kader van verzoekster haar vorige asielaanvragen werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van haar beweerde herkomst uit Somalië en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoekster naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die haar geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoekster nog steeds geen reëel zicht biedt op haar verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien waardoor zij de asielinstanties verhindert zich een juist beeld te vormen over haar werkelijke nood aan internationale bescherming.

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het volharden in haar Somalische nationaliteit en de bewijswaarde van het door haar bijgebrachte document, en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze vaststellingen niet weerlegt, noch ontkracht.

6. Met betrekking tot haar voorgelegde documenten wijst de Raad naar de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal dienaangaande heeft vastgesteld: "Wat betreft het door u neergelegde Somalische paspoort, uitgereikt in Mogadishu op 3 april 2007, dienen volgende opmerkingen worden gemaakt. Vooreerst dient benadrukt te worden dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Echter, gelet op de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerdere asielaanvragen wordt er geen geloof gehecht aan uw voorgehouden identiteit en Somalische nationaliteit. Bovendien strookt uw uitleg over dit paspoort, dat u neerlegde tijdens uw vierde asielaanvraag bij de DVZ op 16 februari 2018, niet met uw eerdere verklaringen over het bezit van paspoorten/ persoonlijke documenten. Zo verklaarde u bij uw eerste asielaanvraag bij de DVZ op 3 oktober 2015, uitdrukkelijk **nooit in het bezit te zijn geweest van enig identiteitsdocument en/of een paspoort** (zie verklaringen DVZ d.d. 03/10/2015, vraag 28 en vraag 29). Tijdens uw gehoor op het CGVS op 27 september 2016, in het kader van uw tweede asielaanvraag, verklaarde u dan weer dat uw moeder **in 2015**, voor uw vertrek naar België, voor u een Somalisch paspoort had laten opmaken voor uw reis. U benadrukte daarbij dat het de eerste keer was dat u een paspoort had laten uitreiken en het de eerste keer was dat uw moeder voor u een paspoort was gaan halen (gehoor CGVS tweede asielaanvraag d.d. 27/09/2016, p.10,11). U zou dit document tijdens uw bootreis naar Europa zijn **verloren** (gehoor CGVS tweede asielaanvraag d.d. 27/09/2016, p.9). Aan uw

uitleg, dat uw moeder in Somalië plots uw oud paspoort zou hebben (terug)gevonden en u dit opstuurde zodat u dit tijdens uw vierde asielaanvraag kon neerleggen ter staving van uw nationaliteit, kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht. Dat uw nieuwe verklaringen volledig op de helling staan blijkt verder uit het feit dat u geen enkele informatie kan verschaffen over dit neergelegde document. Wanneer u wordt gevraagd om welke reden in 2007 dit document dan werd aangevraagd kon u enkel melden dat uw moeder dit paspoort had laten aanmaken omdat ze ergens naartoe wou gaan. Het paspoort zou uiteindelijk nooit zijn gebruikt. Wanneer u werd gewezen op een stempel in het paspoort d.d. 05/04/2010, kon u enkel twee keer zeggen "daar kan ik me niks van herinneren". Gevraagd waar uw moeder, met u, naartoe wilde reizen antwoordde u enkel met "ze heeft alleen maar tegen mij gezegd "ergens"; ze heeft niet gezegd waar naartoe (zie DVZ Verklaringen Meervoudige Asielaanvraag, d.d. 16/02/2018, vraag 17). Volledigheidshalve dient nog te worden gewezen op het volgende: Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en toegevoegd in het administratieve dossier blijkt dat er in Somalië buitensporige corruptie heerst. Dit leidt volgens dezelfde informatie tot een abusief en oneigenlijk gebruik van en handel in Somalische documenten. Daarnaast blijkt dat de autoriteiten in Somalië, zich niet op archieven of databanken kunnen baseren om de informatie die de aanvragers hen geven, te controleren. De beoordeling van de bewijswaarde van Somalische identiteitsdocumenten dient dan ook met passende voorzichtigheid te gebeuren. Gelet alle bovenstaande vaststellingen kan er aan het door u neergelegde paspoort dan ook geen enkele bewijskracht worden toegekend. Wat betreft de door u voorgelegde envelop van DHL kan gesteld worden dat de vaststelling dat u post ontvangt vanuit Somalië uw nationaliteit geenszins aantoot.." Verzoekster weerlegt noch ontkracht deze vaststellingen.

Betreffende verzoekster haar verwijzing naar rechtspraak van de Raad dient erop te worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentwaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft individuele gevallen en heeft geen precedentwaarde die bindend is. Elke asielaanvraag dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt.

7. De aanvrager van de subsidiaire bescherming, met name wat betreft de vraag of hij of zij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet loopt, moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Met een ongeloofwaardig relaas en vage en ongeloofwaardige verklaringen en zonder bewijs van de voorgehouden nationaliteit en afkomst, maakt verzoekster zelf het bewijs van dergelijk verband onmogelijk.

8. Bijgevolg lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 6 juni 2018, voert verzoekende partij aan dat zij wel degelijk nieuwe stukken heeft ingediend, met name haar Somalisch paspoort dat verstuurd werd door haar moeder zodat haar nationaliteit niet meer kan betwist worden.

Verzoekende partij kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat zij wel degelijk nieuwe stukken heeft ingediend, met name haar Somalisch paspoort dat verstuurd werd door haar moeder zodat haar nationaliteit niet meer kan betwist worden. De Raad wijst dienaangaande naar de grond in de beschikking waar als volgt wordt gesteld: *“6. Met betrekking tot haar voorgelegde documenten wijst de Raad naar de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal dienaangaande heeft vastgesteld: “Wat betreft het door u neergelegde Somalische paspoort, uitgereikt in Mogadishu op 3 april 2007, dienen volgende opmerkingen worden gemaakt. Vooreerst dient benadrukt te worden dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Echter, gelet op de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerdere asielaanvragen wordt er geen geloof gehecht aan uw voorgehouden identiteit en Somalische nationaliteit. Bovendien strookt uw uitleg over dit paspoort, dat u neerlegde tijdens uw vierde asielaanvraag bij de DVZ op 16 februari 2018, niet met uw eerdere verklaringen over het bezit van paspoorten/ persoonlijke documenten. Zo verklaarde u bij uw eerste asielaanvraag bij de DVZ op 3 oktober 2015, uitdrukkelijk **nooit in het bezit te zijn geweest van enig identiteitsdocument en/of een paspoort** (zie verklaringen DVZ d.d. 03/10/2015, vraag 28 en vraag 29). Tijdens uw gehoor op het CGVS op 27 september 2016, in het kader van uw tweede asielaanvraag, verklaarde u dan weer dat uw moeder **in 2015**, voor uw vertrek naar België, voor u een Somalisch paspoort had laten opmaken voor uw reis. U benadrukte daarbij dat het de eerste keer was dat u een paspoort had laten uitreiken en het de eerste keer was dat uw moeder voor u een paspoort was gaan halen (gehoor CGVS tweede asielaanvraag d.d. 27/09/2016, p.10,11). U zou dit document tijdens uw bootreis naar Europa zijn **verloren** (gehoor CGVS tweede asielaanvraag d.d. 27/09/2016, p.9). Aan uw uitleg, dat uw moeder in Somalië plots uw oud paspoort zou hebben (terug)gevonden en u dit opstuurde zodat u dit tijdens uw vierde asielaanvraag kon neerleggen ter staving van uw nationaliteit, kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht. Dat uw nieuwe verklaringen volledig op de helling staan blijkt verder uit het feit dat u geen enkele informatie kan verschaffen over dit neergelegde document. Wanneer u wordt gevraagd om welke reden in 2007 dit document dan werd aangevraagd kon u enkel melden dat uw moeder dit paspoort had laten aanmaken omdat ze ergens naartoe wou gaan. Het paspoort zou uiteindelijk nooit zijn gebruikt. Wanneer u werd gewezen op een stempel in het paspoort d.d. 05/04/2010, kon u enkel twee keer zeggen “daar kan ik me niks van herinneren”. Gevraagd waar uw moeder, met u, naartoe wilde reizen antwoordde u enkel met “ze heeft alleen maar tegen mij gezegd “ergens”; ze heeft niet gezegd waar naartoe (zie DVZ Verklaringen Meervoudige Asielaanvraag, d.d. 16/02/2018, vraag 17). Volledigheidshalve dient nog te worden gewezen op het volgende: Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en toegevoegd in het administratieve dossier blijkt dat er in Somalië buitensporige corruptie heerst. Dit leidt volgens dezelfde informatie tot een abusief en oneigenlijk gebruik van en handel in Somalische documenten. Daarnaast blijkt dat de autoriteiten in Somalië, zich niet op archieven of databanken kunnen baseren om de informatie die de aanvragers hen geven, te controleren. De beoordeling van de bewijswaarde van Somalische identiteitsdocumenten dient dan ook met passende voorzichtigheid te gebeuren. Gelet alle bovenstaande vaststellingen kan er aan het door u neergelegde paspoort dan ook geen enkele bewijskracht worden toegekend. Wat betreft de door u voorgelegde envelop van DHL kan gesteld worden dat de vaststelling dat u post ontvangt vanuit Somalië uw nationaliteit geenszins aantoot..” Verzoekster weerlegt noch ontkracht deze vaststellingen.”* Verzoekende partij werpt geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig augustus tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS